

פלישת בוני התחנות

זהירות. הם נראים כמו אנשים רגילים, אבל למעשה אלו חוצנים בני גזע "תחנת דלק זעירה"

לאחר הישיבה האחרונה של הוועדה לאיכות הסביבה בחודש שעבר, נזכרתי בסרט הוליוודי משנות ה-50 בשם "פלישת חר טפי הגופות".

אפילו אני הייתי אז רק ילד, ולכן מיהרתי למקורות כדי להיזכר בעיקרי העלילה. הסרט מתאר פלישת חוצנים לכדור הארץ. הם משתלטים על גופם של בני האדם ומחליפים אותם בכפילים זהים שאינם נבדלים במאום מיצורי האנוש המקוריים, אלא שהם מקרינים קור וחוסר רגישות ופועלים במסגרת אחת שמטרתה להשתלט על כדור הארץ.

החוצן הראשון לא היה מחופש. הוא הופיע בצורתו הטבעית כפי שהתפתחה בכוכב הלכת הרחוק ממנו בא. שם החוצן: "תחנת דלק זעירה", משורטט על גבי תכנית בקשה להיתר בנייה ומייקומו במרכז המסחרי של הכפר. החוצן הופיע בכל כיעורו: כתם של דלק, מפגע אסטטי, צפיפות של רכבים, עשן אגוזים והכול בכניסה למרכז המסחרי ממש מול בית הקפה השכונתי.

החוצן הבא היה כבר מנוסה בתורת ההסוואה. המפגש היה תמים. המקום: חדר הישיבות של המועצה המקומית. האירוע: ישיבה של הוועדה לאיכות הסביבה בניצוחו של השועל הוותיק יעקב זיו.

המטרה: הצגת תוכנית הקניון החדש אשר יזם חיצוני מבקש להקים בצומת תרשיחא (קניון "פטל"). לישיבה הגיעו שלושה אנשים אשר הציגו את עצמם כיום הפרויקט, אדריכל הפרויקט ומהנדס הפרויקט. למותר להגיד כי שלשתם נראו אנושיים לחלוטין.

על הקיר נפרשה תכנית צב' עונית ומרשימה והאורחים החלו הסביר על התכנית: הצבע הכי חול השולט בתכנית הוא מבנה הקניון. והצבע האפור זה מגרש החנייה. והצבע הירוק אלו הם שטחי הגינון. והכתם האדום הקטן, הקטנטן, ממש פיצקליה פה במרכז התכנית, זאת תחנת דלק זעירה.

לשאלות חברי הוועדה ענו האר רחים בחיך רחב: לצוות התכנון

של הפרויקט יצורף אדריכל נוף מומחה לגידול קישואים. משטח החנייה ייעשה מאבנים משולבות בשיחי עגבניות בלאדי. על הג יינטעו אקליפטוסים ובצמרת כל עץ יונח פנל סולארי וייקשר בחבל שייקלע מכותנה שיגדלו במרתף. כל הירוק הזה יושקה ממים שיאספו מהכיווים ויטוהרו בעי זרת קיבות עיזים שחורות. בקיי צור פרויקט ירוק לעילה ולעילה. יפה, אמרו חברי הוועדה, רק שיש לנו הערה אחת קטנטנה, ממש פיצקלה. אנחנו לא מס' כימים להקמת תחנת דלק. לא זעירה ולא רגילה, לא בקניון ולא בכל מקום אחר בכפר. יש מס' פיק תחנות דלק (8, ספר מישהו) בסביבה הקרובה.

באחת נעלמו החיוכים הרחי בים. אין תחנת דלק אז אין קניון, אמר האדריכל. כגוף אחד קמו שלושת האנשים, לקחו איש את תיקו ויצאו מהחדר בטור עורפי. ואז הבנתי. אלה שהגיעו לישיבה לא היו אלא חוצנים בני גזע "תחנת דלק זעירה" אשר הש' תלטו על גופות של אנשים שהיו פעם יום, אדריכל ומהנדס.

חזרתי הביתה. השעה הייתה כבר מאוחרת. שוקי הכלב ישן בסלסלה בגינה ואפילו לא פתח עין תורנית כדי לבדוק מי מגיע. התיישבתי על הספסל בגינה אוחו בידי ענף עץ מיותם. היה לילה בהיר, ירח מלא, ומאחורי על אדן החלון פסע בצעדי שקט במבה החתול. שחור כמו הלילה, רק עיניו המנצצות ושפמו המבי ריק הסגירו את מקום הימצאו.

חשבתי על העתיד שלנו, פתח במבה ואמר. אתה הרי רוצה לאפשר לכל אחד שיחפוץ בכך להקים עסק בבית. אז למה שלא נתחיל אצלנו?

לרגע הופתעתי. לא מהרעיון, אלא מכך שמי שהציע אותו היה במבה.

נרגש חשבתי להציע לבמבה להצטרף לתנועה הירוקה ואפי' לו בתפקיד בכיר, יו"ר התנועה למשל (מה יגיד על זה יואב?).

מה שאני מציע, אמר במבה, זה דבר פשוט ביותר. נקים ליד הגדר בפנת המגרש הפונה לרחוב חצב תחנת דלק זעירה. תאר לך איזה תור של מכוניות יהיה פה כל

בוקר, המשיך במבה והסביר. כל האימהות מרחוב חצב אשר ממ' הרות להסיע את ילדיהן לגו או לבית הספר ומשם לחוג פילאטיס או לבריכת השחייה ומשם לעבודה ייאלצו למלא אצלנו דלק. כך נצוד שתי ציפורים במכה אחת: גם נרוויח ממכירת הדלק וגם נוכל לברר באיזה בית גרה חתולה פנויה.

ויתרה מזאת, המשיך במבה בהצגת תוכניתו העסקית, כבר דיברתי עם חתולים מהרחובות הסמוכים. נוכל למכור זיכיונות ולהקים בכל רחוב תחנת דלק זעירה, והכל למען המטרה הק'

דושה, עסקים זעירים בבתי. עיניו נצצו כאילו בעיני רוחו היה לרגע לאלכסנדר מוקדון היוצא לכבוש את העולם ומש' איר בכל פינה ופינה את חותמו בדמות "תחנת דלק זעירה". בזהירות נעצתי את הענף אשר בידי בצידו של במבה. רציתי לברר האם החוצן "תחנת דלק זעירה" השתלט גם על החתול. במבה קפץ ממקומו, יילל מעל' בון ונעלם לתוך הלילה. הוא לא חוצן, סתם אופורטוניסט.

* הכותב הוא חבר בתנועת "כפר ורדים ירוק"